

*Олександр Скопненко
Тетяна Цимбалюк-Скопненко*

Матеріали до «Словника фразеологічних синонімів перекладів
Миколи Лукаша»¹⁹

ГОЛОДУВАТИ

ВІДЧУВАТИ ГОЛОД, НІЧОГО НЕ ЇСТИ

го́лодом млі́ти (намлі́тися)

Нарешті настав день од'їзду, такий радісний для Дон Кіхота і такий смутний та гіркий для Санча Панси, що плавав, як сир у маслі, в сій щедрій господі і здригався тепер од думки, що знов доведеться по пустошах та пущах *голодом мліти* з худющими порожніми саквами...

Сервантес, с. 423.

Їдуть вони [Дон Кіхот і Санчо] так, розмовляють, аж тут і ніч їх серед шляху спостигла, а пристановища якогось ніде ані сліду, та ще й *голодом* обидва *намлілися*, бо, як торби одбігли, то лишились без харчів і припасу.

Сервантес, с. 104.

і (ні) рі́ски (рі́сочки) в ро́ті не бу́ло (не ма́ти)

Ет, що там говорити: з дужим не борись, а з вельможним... ой, що се я кажу! Не думайте, я не п'яний, сьогодні ще *й ріски в роті не було*.

Сервантес, с. 294.

Сеє сказавши, притримав стремено Дон Кіхотові, і той ізсів із коня – з тяжкою, правда, бідою, бо ж цілісінський день *і ріски в роті не мав...*

Сервантес, с. 30.

Тую ніч перебула вона [Берітола] в невимовній тузі та боязні, а як настав день і минула вже десята година, почала з голоду зіллє всяке їсти, бо одучора *не мала в роті ні рісочки*.

Боккаччо, с. 307.

на́ситу нема́ перен.

То така косарка [смерть], що й годинки тобі не заспить, а все знай покоси кладе, чи то суха трава, чи свидова; та й не жує, надісь, нічого, а так глетом і глитає що-попада, такий-то вже голод у неї собачий, що й *наситу нема...*

Сервантес, с. 433.

ХТО-НЕБУДЬ ДУЖЕ ГОЛОДНИЙ

живі́т до спі́ни прилі́п

¹⁹ Продовження. Див.: Лексикографічний бюлетень, вип. 19–21, 25–26, 30.

– Мені, пане Самсоне, тепер не до звіту і не до одвіту, бо я так омлів та охляв, що як не хильну для отухи доброго вина, то *живіт*, мабуть, *до спини прилипне...*

Сервантес, с. 355.

на́ситу нема́ перен.

То така косарка [смерть], що й годинки тобі не заспить, а все знай покоси кладе, чи то суха трава, чи свидова; та й не жує, надісь, нічого, а так глетом і глитає що-попада, такий-то вже голод у неї собачий, що й *на-ситу нема...*

Сервантес, с. 433.

ГОЛОСНО

ДУЖЕ СИЛЬНО, ГУЧНО

(мов) не своїм го́лосом, зі сл. крикнути, заверещати, заволати

– Все через тебе [упала в море гармата]! – вихилившись з кабіни, крикнув крановик Добрячкові *мов не своїм голосом*. – Чого не попередив?

Стіль, с. 407.

Ян Бібіян заверещав од болю *не своїм голосом* і пручався щосили, щоб вирватися з бондаревих рук.

Єлин Пелин, с. 14.

От на другу ніч той чернець-до-глядач за наказом абата пійшов до нього в підземелле і заволав *не своїм голосом*:

– Радуйся, Ферондо, бо Господь Бог зволив тебе на той світ одпустити!

Боккаччо, с. 429.

на весь (пóвен) го́лос, зі сл. гуконути, скрикнути, заглаголати

Як же під'їхали [купці] так, що вже було добре видно й чути, Дон Кіхот, дивлячись козирем, гуконув *на весь голос...*

Сервантес, с. 38.

Ці слова ясно й виразно дійшли до слуху Карденія, якого од тієї жінки відділяли тільки двері Дон Кіхотової комірчини; як він їх почув, зараз скрикнув *на весь голос...*

Сервантес, с. 236.

Останні слова наш гідальго промимрив собі під ніс, а потім знову заглаголав *на повен голос...*

Сервантес, с. 190.

на все го́рло, зі сл. репетувати, загукати

...ходять [ченці] між людьми, метляючи довгополими рясами, з нарочито блідими обличчями, і жебрають смиренними та єлейними голосами

або репетують *на все горло*, картаючи в інших ті гріхи, що сами ж і роблять.

Боккаччо, с. 464.

Анджюльєрі гнав коня швидше, щоб той йому в ушу не лящав, та Фортарріго раптом побачив попереду селян, що працювали на полі край дороги, і загукав *на все горло*:

– Ловіть його, ловіть!

Боккаччо, с. 762.

немов на спóлох, зі сл. кричати

[Пасквала:]

Чом кричиш, *немов на сполох*?

[Лавренсія:]

Ви не бачите? Ідуть

убивати командора...

Лопе де Вега, с. 116.

як на пуп, зі сл. репетувати

Селяни репетували, *як на пуп*, але солдатам усе те було за смішки...

Гріммельсгаузен, с. 17.

ГРІШИТИ/ЗГРІШИТИ

ПОРУШУВАТИ ПЕВНІ ПРАВИЛА, НОРМИ, НАСТАНОВИ

бра́ти (узя́ти) гріх на ду́шу (сумлі́ння) без дод., чие

...аби вже пан Самсон не *брав гріха на душу*, бо, кае, гризтиме його сумління, як не доконає вашу милость утретє світами блудити...

Сервантес, с. 371.

...я *взяв* би великий *гріх на* моє *сумління*, якби не став умовляти й спонукати сього рицаря, щоб він не повстримував і не впиняв надалі потужної сили своєї правиці і доблесного завзяття душі своєї...

Сервантес, с. 370.

допусті́тися гріха́

А що ви були причиною його вигнання і семилітнього поневіряння по світах, того ви не годні заперечити. Таким робом, кожним із сих трьох учинків ви *допустилися* значно тяжчого *гріха*, ніж тим, що з Тедальдом любилися.

Боккаччо, с. 414–415.

провáдити ду́шу до гріха́

– Ей, пане, пане! – промовив Санчо. – Пошліть ви всі ті присяги к нечистій матері, бо вони тільки на здоров'я вадять та *душу до гріха провадять*.

Сервантес, с. 61.

*СХИЛЯТИ ДО ІНТИМНИХ СТОСУНКІВ/МАТИ ІНТИМНІ
СТОСУНКИ*

допустітися гріха́

Якщо я повівся з нею [Спіною], на дечию думку, не надто пристойно, то я тільки *допустився* того *гріха*, що завше з молодістю в парі ходить і дається викорінити лише разом із нею...

Боккаччо, с. 792.

на гріх підвесті́ кого

...відкинувши набік святі помисли, молитви та бичування, зводив [Рустіко] собі на думку, яка вона гарна та молода дівчина, та почав уже й спосіб прибирати, як би її *на гріх підвести*, так щоб вона про його спорзні наміри не догадалась.

Боккаччо, с. 231.

підкусіти на гріх кого, жарт.

Санчо і не подумав спутати Росинанта, бо то був, як він гадав, такий смирняга і плохута, що його і всі кобили кордовських пасовищ не могли б *на гріх підкусити*.

Сервантес, с. 82.

підману́ти на гріх кого

...як ти [, Бернабо,] не даєш мені певного реченця, я беруся поїхати до Генуї і за три місяці з часу мого од'їзду *підманути на гріх* твою жінку, а на доказ того привезу деякі улюблені її речі і подам тобі непохибні прикмети, з яких ти сам досвідчишся, що так воно й було...

Боккаччо, с. 150–151.

підмовля́ти на гріх кого

Як поїхав ти [, Егано,] на влови, а він [Анікіно] лишився дома, то до такої дійшов безсоромності, що, вигодивши хвилю, почав мене *на гріх підмовляти*...

Боккаччо, с. 413.

убресті́ (упа́сти) в гріх (чужоло́жний) без дод., з ким

Так уже воно в світі ведеться, що як *убреде* чия жінка *в гріх чужоложний*, то хоч би чоловік про те й не знав і не давав жодної до того притоки, хоч би й не мав він змоги дбанням своїм і старанням тому лихові зарадити, люди прикладають до нього різні ганебні та принизливі прикладки...

Сервантес, с. 211.

[Валентин (до Гретхен):]

З одним ти нишком *впала в гріх*,

А там і троє буде їх

А дійде до дванадцяти –

З всім містом будеш знатись ти.
Гете, с. 167.

ГРОШОВИТИЙ

ЯКИЙ МАЄ ЧИМАЛІ ГРОШОВІ НАГРОМАДЖЕННЯ

бряжчіть у калітці що

Прокинулась сими нашими часами... межі посполитим людом по-шесть така, що хто на неї зслабне, то аби тільки награбував та нашахрував децицю, що і **в калитці** сяка-така шеляжина **бряжчить**, і на хребті блазенська новомодня одежина з шовковими биндами на тисячу ладів теліпається... то вже притьмом виставляють себе за лицарювату шляхту та за високородне предковичне панство...

Гріммельсгаузен, с. 16.

не без грóшей

Необачний Рінальдо зайшов із їми в бесіду, та й поїхали вони разом. Тії, побачивши, що він купець і, мабуть, **не без грошей**, надумали пограбувати його, як тільки слухна година випаде...

Боккаччо, с. 278.

не без ре́ала в кишéні

Ходять собі [прочани] майже в усьому краю, і нема такого міста чи села, відки б вони виходили не ситі й не п'яні, як то кажуть, і щоразу **не без реала в кишені**.

Сервантес, с. 584.

при грóшах

– А що ж тут дивного? Він [Родольф] завжди отак час від часу виїжджає кудись погуляти. А чом би й ні? Сказано, чоловік **при грошах**, та ще й не жонатий...

Флобер, с. 191.

ДАВНО

МИНУЛО БАГАТО ЧАСУ З ЯКОЇСЬ ПОРИ, ПІСЛЯ ПЕВНОЇ ПОДІЇ

багáто (чимáло) воді втеклó

Ходив і я колись у підпільниках, чесним життям жив... Було та загуло. **Багато води** з того часу **утекло**.

Стіль, с. 221.

[Мефістофель (до Відьми):]

Гаразд, цей раз забудьмо зло!

Води чимало утекло

Од часу нашої розлуки.

Гете, с. 106.

в óні дні

Ще *в оні дні* у Вавілоні

Звела недоля нас обох.

Цей бахур Бахус, цей мій пращур

З того часу для мене все –

Кумпан, і пан, і цар, і Бог.

Аді 1990, с. 314.

згада́ла ба́ба ді́вера

– *Згадала баба дівера...* Це ж вам по скільки тоді було, по п'ятнадцять? Чи ти ба, що тобі верзеться!

Стіль, с. 15.

не день і не два

А проте, володіючи всіма цими благами, що звичайно роблять людей цілком щасливими, я почуваю себе таким злиденним і упослідженим, як, мабуть, ніхто в білому світі, бо вже *не день і не два* мучить і томить мене таке чудне й несамовите бажання, що я аж собі дивуюся...

Сервантес, с. 206.

не перший рік

Ви [, мадам Дюкен,] ж знаєте мене *не перший рік*. Самому доводиться щодня переплачувати.

Стіль, с. 93.

у да́вню давнину́

...як на мене, то се дуже добрий звичай [дарувати коштовності], тільки таке мусило бути *в давню давнину...*

Сервантес, с. 196.

СПОКОНВІКУ, ЗДАВНА

з ді́да-праді́да

[Форкіада:]

Такі ж ото процвітані зображення

І ці герої мають з *діда-прадіда*:

Леви, й орли, дзьоби, і крила, й пазури...

Гете, с. 386.

як світ світом

Коли се буде вам до смаку, подумайте ось про що: *як світ світом*, зазнають люде [люди] всіляких пригод од своєї фортуни, та й будуть зазнавати, тож нехай кожде розкаже про таких, що, всякого лиха набравшись, негадано знаходять добру долю.

Боккаччо, с. 265.

ДАЛЕКО

ПРО ЗНАЧНУ ВІДСТАНЬ

аж до зір

[Фауст (до Вагнера):]

Авжеж далеко, **аж до зір** [пішли вперед]!

В часи минулі не сяга наш зір:

То книга за сьома печатками.

Гете, с. 27.

за хмарами

[Фауст:]

Безумний той, хто в мріях непотрібних

За хмарами шука собі подібних!

Тут твердо стій і пильний зір одкрий;

Допитливим і цей світ не німий.

Гете, с. 482.

на відшибі (одшибі)

– Налякав ти [, Полю,] мене... Живемо тут **на відшибі**, всяке може приключитися... Волоцюги...

Стіль, с. 117.

Те все вдалося їм [дону Фернандові з дворянами] дуже добре, бо монастир стояв у щирому полі, **на одшибі**, далеко від людської оселі.

Сервантес, с. 240.

Викралася нишком уночі з дому батьківського, пійшла до пристані і побачила там, **на одшибі** од інших суден, човна рибальського з щоглою, вітрилами та веслами – рибалки, напевне, щойно вийшли з нього.

Боккаччо, с. 525.

на край світу

Але її [дружби] священні закони вельми рідко проявляються в наш час через ту мерзенну й ганебну захланність, що запанувала поміж смертними і, помишляючи лише про власну користь, засудила її на вічне вигнання, замчала її кудись **на край світу**.

Боккаччо, с. 841.

...мандрований рицар хай забирається **на край світу**, блудить найзаплутанішими лабіринтами, підіймається повсякчас на неможливі речі...

Сервантес, с. 417.

(не) блигомий світ, ірон.

А ще й таке, – відціля до Кандаю три тисячі миль із гаком: **блигомий світ!**

Сервантес, с. 521.

Розкинувши думкою туди й сюди, так собі [Мазетто] помислив: звідси туди *світ не блигомий*, ніхто мене там не знає; як удам із себе німого, то мене там напевне візьмуть.

Боккаччо, с. 376.

не близький світ

– То для мене *не близький світ*, а якби було ближче, то й я пійшов би коли-небудь із тобою, хоч побачив би, як ту локшину роблять, та наївся б досхочу.

Боккаччо, с. 680.

о́ко лю́дське не вба́чить кого

...в розпачі великій утік [Карденіо] із міста, написавши перед тим листа, в якому розповів про наругу, що вчинила йому Люсінда, і сказав, що подасться в такі безвісті, де його довіку *людське око не вбачить*.

Сервантес, с. 178.

світ за́ очі (світ-за́-очі)

Сей учинок вразив у саму душу Гвільєма Россільйонського; зрозумів він тепер, що негаразд ізробив. Боючися помсти люду і графа Прованського, він велів осідлати коні і рушив *світ-за-очі*.

Боккаччо, с. 500.

Дударик гарний на виду,

Ще й гарно грає на дуду...

Підтичу спідничку, за ним через річку

Світ за очі побреду.

Бернс 1990, с. 172.

у (дале́кі) світі́

Уперезаний землею,

я *в світи далекі* нісся.

Бачу: дві орлиці сніжні,

третя дівчина голіська.

Одна була ніби друга,

а дівчина зовсім інша.

Гарсія Лорка, с. 297.

[Мефістофель (до Учня):]

Так наші так: плаща лише простелять –

І пошуміли *у світи!*

Гете, с. 81.

хоч (хоть) і на край світу́

Підпасич гудив мене спершу за мою необачність і не похваляв мого заміру, та, бачивши мою непохитну звагу, зголосився піти за мною, як він сказав, *хоч і на край світу*.

Сервантес, с. 177.

Тим я знову потверджую і конфірмаую ласку, що вам обіцяв-єм, і присягаю їти за вами *хоть і на край світу*, аби спіткатися з лютим супос-татом вашим, котрому я думаю з помочою Всевишнього і власної моєї пра-виці відтяти гордливу голову...

Сервантес, с. 190.

як до зірок

[Мефістофель (*до Фауста*):]

У вас розумних друзів сила,

Мені до них – *як до зірок*.

Гете, с. 136.

як землі до неба

А тепер я бачу, що вам до того розуму та розважності – *як землі до неба*.

Сервантес, с. 9.

ДЕТАЛЬНО

*НІЧОГО НЕ ПРОПУСКАЮЧИ, ДОСКОНАЛЬНО, ГРУНТОВНО,
ТОЧНО*

до найменших подробиць

Ян Бібіян уже розбирав усі рисунки й креслення *до найменших под-робиць*, брав олівця й креслив сам та складав у думках докупи всі ті части-ни.

Слин Пелин, с. 101.

(од слова) до слова

Він [знайомий] розгорнув його [листа] і став роздивлятися та розби-ратися, бурмочучи собі під ніс щось незрозуміле. Я спитав, чи він розби-рає, він одказав, що геть усе, ще й попросив дати йому пера й чорнила, тоді він, мовляв, спише мені все як слід *до слова*, так воно краще буде.

Сервантес, с. 259.

Жінка сказала, що то неправда, ніби вона з якимось попом кохається.

– Як же! – каже ревнивець. – А хіба не ти казала сповідникові отак і отак?

– Чи він тобі все розказав, – каже жінка, – чи ти сам чув усе *од слова до слова*? Ну, казала йому, так що?

Боккаччо, с. 637.

пункт по пунктові

До тебе обертаю річ мою, о сонце, з чиею поміччю людина сплodge людину! Молю тебе й благаю осяяти ласкою твоєю сутемряве розумініє [розуміння] моє, аби спромігся я про великого Санча урядування *пункт по пунктові* відомості подати...

Сервантес, с. 541.

СЛОВО В СЛОВО

[Учень (до Мефістофеля):]

Я розумію це чудово:

Не спи, у класі сидячи,

Усе записуй *слово в слово*,

Іди додому та й учи.

Гете, с. 76.

ЩО, ЯК І ДО ЧОГО

Інші дами, вислухавши Пампінею, не тільки охоче пристали на її раду, а й заходилися враз обмірковувати докладно межі собою, *що, як і до чого...*

Боккаччо, с. 39.

ДИВИТИСЯ

ВИРАЖАТИ ЗДИВУВАННЯ, ЦІКАВІСТЬ, РОЗГУБЛЕНІСТЬ

вилуплювати банькі *на кого*

– А чого ж вони [новачки] *вилуплюють* на нас *баньки*? Завжди витріщаються, і перед уроками, й після уроків.

Стіль, с. 311.

вітрити (вірячити) очі

Глинько *виричав очі*.

– Чого ти дивуєшся, друже? Ми ж можемо ще раз сюди [на Місяць] прилетіти.

Єлин Пелин, с. 182.

Тюваш, який сидів поруч з ним [радником], слухав, *витрищивши очі*; пан Дерозере час від часу заплющував очі; а далі, тримаючи між колін свого сина Наполеона, сидів аптекар...

Флобер, с. 136.

мов тороплений, *зі сл. дивитися*

А сам Аррігуччо дивився на неї [Сізмонду], *мов тороплений*. Що за чудасія? Адже він її тисячу, може, разів у лице вдарив, подряпав її всю, а вона сидить собі, мовби й нічого.

Боккаччо, с. 418.

не вірити своїм очам

[Троїл (до Улісса):]

Якась ще віра є у мене в серці,

Якась надія тліє ще уперто.

Очам своїм, ушам своїм не вірю:

Вони, можливо, й створені на те,
Щоб нас дурити, вводити в оману?

Шекспір, с. 420–421.

як теля́ на нові ворóта, зі сл. дивитися

Іполит дивився на нього [пана Оме], **як теля на нові ворота**, і щось думав.

Флобер, с. 163.

ВИЯВЛЯТИ НЕПРИЯЗНЕ, ВОРОЖЕ СТАВЛЕННЯ

диві́тися ба́сом на кого

...страхолодний велетень, володар великого острова неподалік од нашого царства, на ймення Пандафіланд Хмуроокий (бо річ відома, що хоч у нього очі ніби цілі й сидять на місці, а **дивиться** він на всіх **басом**, немов косує, і робить так навмисне, аби всіх жахати та лякати)...

Сервантес, с. 188.

креса́ти з очей блискави́ці

...тим часом ліценціат, зграбно граючи корпусом, виступив уже проти Корчуела, що й собі йшов на суперника, **крешучи**, як то кажуть, **з очей блискавиці**.

Сервантес, с. 427.

погляда́ти зи́зом на кого

...а тим часом ключниця та небога Дон Кіхотові клопоталися коло нього, роздягали та в ліжко старосвітське його вкладали. Він же **поглядав** на них **зизом** і ніяк не міг уторопати, де це він і що з ним діється.

Сервантес, с. 330.

позира́ти криві́м о́ком на кого

Камілла нарочито **кривим оком позирала** на Лотарія, щоб приховати од мужа справжні свої почуття...

Сервантес, с. 231.

ПИЛЬНО ДИВИТИСЯ НА КОГО-, ЩО-НЕБУДЬ, СТЕЖИТИ ЗА КИМОСЬ, ЧИМОСЬ

диві́тися в обі́два

Ми гадали, що вони [поліція] спробують устругнути таку штуку [вибух] в порту. Але ми **дивимось в обидва**.

Стіль, с. 231.

ма́ти пі́льне о́ко на кого

...боже як хотіла [Жілетта] в Париж до Бертрана поїхати, аби тільки приключку яку знайти, та се їй довго не вдавалось, бо на неї, сироту багату, люди дуже **пильне мали око**.

Боккаччо, с. 223.

не зводити очей з кого

Ввечері сяде він [рицар] до трапези з королем, королевою та прекрасною принцесою і *не зводитиме* з неї *очей*, зиркатиме крадькома на вродливицю...

Сервантес, с. 121.

не спускати очей з кого

Ян Бібіян *не спускав* із неї [ящірки] *очей*, він пильно стежив за нею і почав оглядати камінь – звідки б то зручніше видертися на нього.

Єлин Пелин, с. 9.

пасти очима кого

Костянтинові припало сидіти поруч неї [герцогині]; він безнастанно *пас* її *очима* й дивувався чимраз більше, бо зроду ще краси такої не бачив...

Боккаччо, с. 326.

повісти оком

Пійшов він [Руджієрі делль 'Орія] і собі на майдан, щоб на них поглянути; спочатку на дівчину подивився, вроду її велико вихваляючи, а послі *повів оком* на юнака і зразу ж помітив, що він йому ніби по знаку.

Боккаччо, с. 547.

прикипіти очима до чого

Жак *прикипів очима* до сталевого стояка, що підтримував навіс; на ньому був гострий зазубень. Під час війни судно побувало, мабуть, під обстрілом...

Стіль, с. 43.

споглянути пильним оком на що

По-перше, коли в якійсь оповідці і є що-небудь соромітне чи безецне, то того вимагала сама річ, про яку мова мовилась; хто *спогляне* на *спильним оком* розсудливої людини, той ясно побачить, що інакше не можна було й сказати...

Боккаччо, с. 872.

стригти очима

[Мефістофель:]

З-під віяла так і *стриже очима* [красуня] –

Чи в тебе є цидулка та значима?

І якщо є, то й без палких промов

Здобудешся у неї на любов.

Гете, с. 263

уп'ясті очі в кого

Сівши на своє місце в капітулі, оточена всіма черницями, які *вп'яли очі* в молоду провинницю і більш нічого не бачили, абатиса почала ляяти її послідущими словами...

Боккаччо, с. 755.

уп'ястіся очіма *в кого*

...за хвилю він [молодик] одсторонив нашого гідальга трохи від себе і, поклавши йому руки на плечі, **вп'явся** в нього **очима**, немов пригадуючи, по знаку він йому чи ні.

Сервантес, с. 138.

ЦІКАВИТИСЯ КИМОСЬ**зіркати оком** *на кого*

Вона [Нікколоза] помітила, яким **оком** він [Каландріно] на неї **зіркає**, і, щоб пожартувати з нього, сама почала очіцями стріляти і стиха зітхати.

Боккаччо, с. 285.

навесті оком *на кого*

Свіжо настановлений абат, їдучи то попереду, то позаду свого почту, як то часто роблять у дорозі синьйори, теж **навів оком** на нашого Алессандра, що був молодиком гожого стану і вроди, а що вже увічливий та люб'язний, то другого такого пошукати.

Боккаччо, с. 285.

накінути оком *на кого*

У домі мессера Ліція бував частенько в гостях один юнак із родини Манарді да Берттіноро, на ймення Річчардо... **Накинувши** раз і вдруге **оком** на дочку їхню відданицю, красиву, люб'язну і скромну, він закохався в неї напропале, але пильно почуття свої приховував.

Боккаччо, с. 535.

позирати ласкавим (любосним) оком *на кого*

Через кілька день стара і справді впровадила нишком до неї в кімнату того хлопця, а потім і деяких інших, на яких молодиця **ласкавим оком позирала**.

Боккаччо, с. 568.

Через деякий час прийшов до ченця в гості своїм звичаєм той кавалер; чернець поговорив із ним про те, про се, а послі почав йому досить лагідно вичитувати за те, що він до такої пані буцімто залицяється та **любосним оком** на неї **позирає**.

Боккаччо, с. 387

Джерела

Аді – Аді Ендре. Лукаш М. О. *Від Бокаччо до Аполлінера: Переклади.* 300–316. Київ: Дніпро, 1900.

Бернс – Бернс Роберт. Вибране. Пер. з англ. М. Лукаш і В. Мисик. Київ: Держлітвидав УРСР, 1959.

Боккаччо – Боккаччо Джованні. Декамерон. Пер. з італ. М. Лукаш. Київ: Просвіта, 2006.

Гарсія Лорка – Гарсія Лорка Федеріко. Лірика. Пер. з ісп. М. Лукаш. Київ: Дніпро, 1969.

Гете – Гете Йоганн-Вольфганг. Фауст: Трагедія. Пер. з нім. М. Лукаш. Київ: Дніпро, 1981.

Гріммельсгаузен – Гріммельсгаузен Ганс Якоб Крістоффель фон. Пригоди Простака Простаковича [Уривки]. Пер. з нім. М. Лукаш. *Україна*. 50. 16–17. 1988.

Єлин Пелин – Єлін Пелін. Ян Бібіян: Повість-казка. Пер. з болг. М. Лукаш. Київ: Дитвидав УРСР, 1961.

Лопе де Вега – Вега Карпіо Лопе Фелікс де. Овеча криниця. Собака на сні. Пер. з ісп. М. Лукаш. Київ: Держлітвидав УРСР, 1962.

Сервантес – Сервантес Сааведра Мігель де. Премудрий гідальго Дон Кіхот з Ламанчі. Пер. з ісп. М. Лукаш, А. Перепадя. Київ: Дніпро, 1995.

Стіль – Стіль Андре. Перший удар. Пер. з франц. М. Лукаш. Київ: Держлітвидав, 1953.

Флобер – Флобер Гюстав. Мадам Боварі. Побут провінції. Пер. з франц. М. Лукаш. Київ: Держлітвидав УРСР, 1961.

Шекспір – Шекспір Вільям. Троїл і Крессіда. Пер. з англ. М. Лукаш. Шекспір Вільям. Твори: В 6-ти т. Т. 4. 331–435. Київ: Дніпро, 1965.

Legend

Аді – Ady Endre (1990). Lukash M. O. *From Boccaccio to Apollinaire: Translations*. 300–316. Kyiv (in Ukr.).

Бернс – Burns Robert. (1959). Selected. Trans. from English M. Lukash i V. Myshuk. Kyiv (in Ukr.).

Боккаччо – Boccaccio Giovanni (2006). Decameron. Trans. from Italian. M. Lukash. Kyiv (in Ukr.).

Флобер – Flober Hiustav. (1961). The first blow. Trans. from French M. Lukash. Kyiv (in Ukr.).

Єлин Пелин – Elin Pelin (1961). Yan Bibiyan: Tale-tale. Transl. from Bulgarian M. Lukash. Kyiv (in Ukr.).

Гете – Goethe Johann Wolfgang (von). (1981). Faust: Tragedy. Trans. from German M. Lukash. Kyiv (in Ukr.).

Гарсія Лорка – García Lorca Federico. (1969). Lyrics. Trans. from Spanish M. Lukash. Kyiv (in Ukr.).

Гріммельсгаузен – Hans Jakob Christoffel von Grimmelshausen (1988). Adventures of Prostak Prostakovich [Excerpts]. Trans. from German M. Lukash. *Ukraina*. 50, 16–17 (in Ukr.).

Лопе де Вега – Félix Lope de Vega y Carpio. (1962). Sheep well. Dog on the hay. Trans. from Spanish M. Lukash. Kyiv (in Ukr.).

Сервантес – Servantes Saavedra Miguel de. (1995). The wise hidalgo Don Quixote of La Mancha. Trans. from Spanish M. Lukash, A. Perepadya. Kyiv (in Ukr.).

Шекспір – William Shakespeare. (1986). Troilus and Cressida. Trans. from English M. Lukash. V. 4. 331–435. Kyiv (in Ukr.).

Стіль – Stil André. (1953). The first blow. Trans. from French M. Lukash. Kyiv (in Ukr.).

Oleksandr Skopnenko

Tetyana Tsymbalyuk-Skopnenko

Materials for the «Dictionary of phraseological synonyms of translations by Mykola Lukash» (continuation)